

اخبار

ارائه آمار تفصیلی اشتغال در سامانه ملی رصد اشتغال

معاون توسعه کارآفرینی و اشتغال وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: آمار اشتغال به تفصیل در «سامانه ملی رصد اشتغال» شفاف‌سازی می‌شود. محمود کریمی بیرانوند اظهار داشت: سامانه ملی رصد اشتغال بستری برای شفاف‌سازی آمار اشتغال بدون نیاز به برگزاری جلسه به تفکیک دستگاه، شهرستان، جنسیت و... فراهم می‌کند. وی با اشاره به صرفه‌جویی در وقت و هزینه با استفاده از سامانه اشتغال، بیان کرد: همه مدیران اقتصادی استان‌ها باید وضعیت اشتغال را در این سامانه ثبت و پیگیری کنند. کریمی بیرانوند گفت: مسأله‌ای که وجود داشت این بود که بسیاری می‌پرسیدند شغل‌هایی که ایجاد شده در کجا و چگونه است که این سامانه می‌تواند در راستای شفاف‌سازی آمار اشتغال کمک‌کننده باشد. وی عنوان کرد: هدف دوم از سامانه رصد اشتغال، نظارت بر حوزه اشتغال است؛ شفافیت در حوزه اشتغال باعث می‌شود نظارت بهتری بر آن صورت بگیرد. معاون توسعه کارآفرینی و اشتغال وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی با بیان اینکه هدف سوم نیز سیاست‌گذاری است، اضافه کرد: با توجه به آمارها و اطلاعاتی که در این سامانه موجود است، می‌توان سیاست‌گذاری مطلوبی در حوزه اشتغال تدوین کرد.

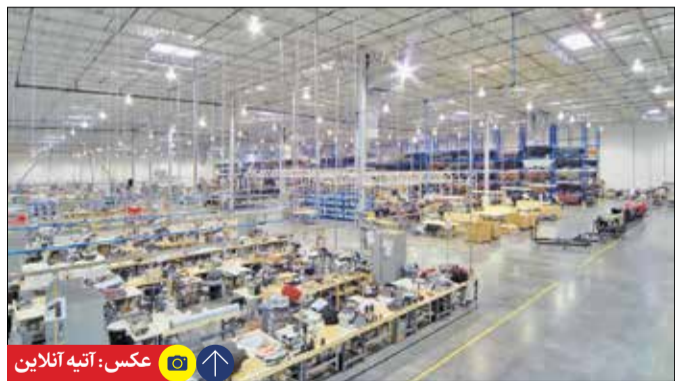
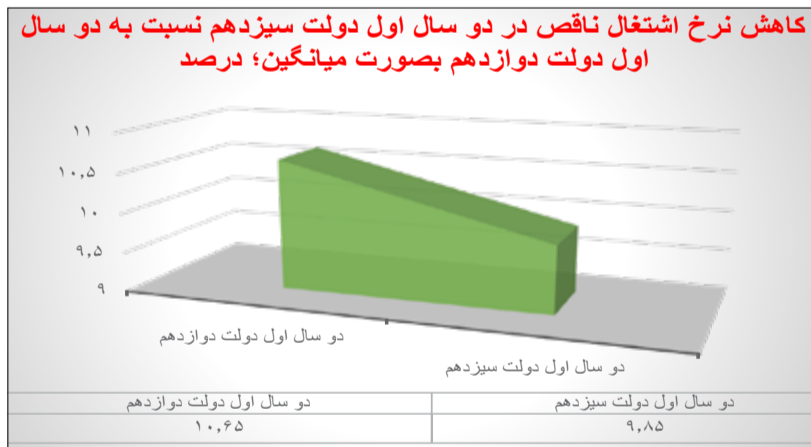
۱۴ تعاونی تأمین نیاز مشاغل خانگی نیز برای نخستین بار تشکیل شد

رئیس دبیرخانه ستاد ساماندهی و حمایت از مشاغل خانگی کشور از صدور ۲۱۸ هزار مجوز مشاغل خانگی در سال گذشته خبر داد و گفت: این آمار نسبت به سال ۱۴۰۰ رشد ۲۰۲ درصدی داشته است. آرتینا همتیان در گفت‌وگو با ایرنا، گفت: از ۵۱۲ رشته مصوب شغل خانگی، مجوز ۹۵ درصد رشته‌های خانگی به صورت لحظه‌ای صادر می‌شود. وی ادامه داد: متقاضیان می‌توانند با مراجعه به سامانه مشاغل خانگی یا درگاه ملی صدور مجوزها به صورت لحظه‌ای مجوز مورد نیاز خود را برای فعالیت در حوزه مشاغل خانگی دریافت کنند. رئیس دبیرخانه ستاد ساماندهی و حمایت از مشاغل خانگی کشور با اشاره به جذب ۹۰ درصدی تسهیلات مشاغل خانگی در سال ۱۴۰۱ گفت: مبلغ سه هزار میلیارد تومان اعتبار توسط بانک مرکزی بابت پرداخت تسهیلات مشاغل خانگی تخصیص داده شد که مبلغ قابل توجهی از این رقم جذب شد. وی عنوان کرد: برای امسال نیز مبلغ چهار هزار میلیارد تومان در نظر گرفته شده است که رشد ۳۳ درصدی را نسبت به سال ۱۴۰۰ نشان می‌دهد. رئیس دبیرخانه ستاد ساماندهی و حمایت از مشاغل خانگی کشور خاطرنشان کرد: ۱۴ تعاونی تأمین نیاز مشاغل خانگی نیز برای نخستین بار تشکیل شد که این امر در توسعه کسب‌وکارها و کالاهای مشاغل خانگی نقش مهمی دارد.

بنابراین تعداد شاغلان ناقص مرد در دو سال اول دولت سیزدهم نسبت به دو سال اول دولت دوازدهم ۵،۶ درصد با کاهش مواجه شده است. نرخ اشتغال ناقص مردان در سال ۱۴۰۱ نسبت به سال ۱۳۹۶ نیز با کاهش ۱،۲ درصدی مواجه شده است. در سال ۱۳۹۶ نرخ اشتغال ناقص مردان ۱۱،۶ درصد بوده که این نرخ در سال ۱۴۰۱ با افت ۱،۲ درصدی به ۱۰،۴ درصد رسیده است. همچنین در سال ۱۴۰۱ نسبت به سال ۱۳۹۶ نیز تعداد شاغلان ناقص با کاهش ۱۵۸ هزار و ۴۶۲ نفر به ۲ میلیون و ۷۶ هزار و ۹۸۲ نفر رسیدند.

کاهش تعداد شاغلان ناقص زن

در دو سال اول دولت دوازدهم نرخ اشتغال ناقص زنان ۱۴ درصد بود که در دو سال اول دولت سیزدهم نرخ میانگین اشتغال ناقص زنان ۸،۸ درصد برآورد شده که در مقایسه با دو سال اول دولت دوازدهم ۵،۲ درصد نرخ اشتغال ناقص زنان کاهش نشان می‌دهد. تعداد شاغلان زنی که دارای شغل ناقص بودند در دو سال اول دولت دوازدهم در مجموع یک میلیون و ۷۸۵ هزار و ۹۶۵ نفر بودند. در دو سال اول دولت سیزدهم نیز حدود ۳۱۸ هزار شاغل زن وجود داشت. با این تفاسیر میانگین تعداد شاغلان ناقص در دو سال اول دولت دوازدهم، به‌طور متوسط حدود ۸۹۳ هزار نفر بوده اما این تعداد در دو سال اول دولت سیزدهم حدود ۱۵۹ هزار نفر بوده است. بنابراین تعداد شاغلان ناقص زن در دو سال اول دولت سیزدهم با کاهش بسیار قابل توجهی مواجه شده است. به عبارتی تعداد شاغلان ناقص زن در دو سال اول دولت سیزدهم در مقایسه با دو سال اول دولت دوازدهم با کاهش ۸۲ درصدی مواجه شده است.

عکس: آتیه آنلاین

اجتماعی به عنوان اصلی‌ترین نهاد بیمه‌ای حوزه کار و تولید محسوب می‌شود. به دلیل ارتباط بی‌واسطه سازمان تأمین اجتماعی و همچنین کارفرمایان دولتی و خصوصی و نیروی کار به عنوان شرکای اجتماعی حوزه تولید، افزایش بیمه‌شدگان شاغل تحت پوشش این سازمان به دنبال توسعه فعالیت‌های مربوط به بازگرداندن کارگاه‌های راکد به حوزه تولید از دیگر مزایای اقدام در این راستا است. مزیت‌های پرشمار اقدامات اجرایی در بازگشت ظرفیت راکد و مغفول مانده تولید به چرخه اقتصاد، ضرورت اجرای فعالیت‌های اثربخش و جان بخشیدن دوباره به توان اجرایی این حوزه را نشان می‌دهد.

در سال ۱۴۰۱، نیروی کار بعد از یک دوره رکود با افزایش بهره‌وری در کار مواجه شد که ۸،۴ درصد از این شاغلان نسبت به سال ۹۶ با کارکرد ۴۴ ساعت در هفته کار به چرخه تولید بازگشتند

یک درصد با کاهش مواجه شده است. میانگین نرخ اشتغال ناقص در دو سال اول دولت دوازدهم ۱۱،۸ درصد بود که این نرخ در دو سال اول دولت سیزدهم به ۱۰،۸ درصد کاهش یافت. تعداد شاغلان ناقص مرد در دو سال اول دولت سیزدهم در مجموع ۴ میلیون و ۳۰۴ هزار و ۴۷۶ نفر بود که این تعداد در دو سال اول دولت دوازدهم ۴ میلیون و ۵۶۳ هزار و ۸۰۵ نفر بوده است. بر این اساس در دو سال اول دولت سیزدهم نسبت به دو سال اول دولت دوازدهم تعداد شاغلان ناقص مرد به‌طور متوسط حدود ۱۳۰ هزار نفر کاهش یافته‌اند.

عکس: ایرنا

اشتغال ناقص ۸ درصد کم شد

تعداد شاغلان ناقص در دو سال اول دولت سیزدهم در مقایسه با دو سال اول دولت دوازدهم با کاهش بیش از ۸ درصدی مواجه شده و میانگین نرخ اشتغال ناقص در دو سال اول دولت سیزدهم نسبت به دو سال اول دولت دوازدهم ۰،۸ درصد کاهش نشان می‌دهد.

رسید. این نرخ در سال ۱۳۹۷، ۱۰،۸ درصد و در سال ۱۳۹۸، ۹،۹ درصد و در سال ۱۳۹۹، ۹،۵ درصد برآورد شده بود.

کاهش نرخ اشتغال ناقص در دولت سیزدهم

میانگین نرخ اشتغال ناقص در دو سال اول دولت سیزدهم نسبت به دو سال اول دولت دوازدهم با کاهش ۰،۸ درصدی مواجه شده است. تعداد شاغلان ناقص در دو سال اول دولت دوازدهم در مجموع، ۵ میلیون و ۳۰ هزار و ۲۷۴ نفر بوده که در دو سال اول دولت سیزدهم این میزان ۴ میلیون و ۶۲۲ هزار و ۴۸۸ نفر را شامل شده است. بر این اساس، تعداد شاغلان ناقص به‌طور متوسط در دو سال اول دولت سیزدهم نسبت به دو سال اول دولت دوازدهم بیش از ۴۰۰ هزار نفر کاهش یافته است. بر این اساس، میانگین رشد تعداد شاغلان ناقص در دو سال اول دولت سیزدهم نسبت به دولت دوازدهم ۸،۱ درصد کاهش یافته است.

کاهش تعداد شاغلان ناقص مرد

در دو سال اول دولت سیزدهم نسبت به دو سال اول دولت دوازدهم، نرخ اشتغال ناقص مردان به‌طور میانگین

کار با افزایش مواجه می‌شود، نرخ اشتغال ناقص نیز با کاهش مواجه خواهد شد. بر این اساس در سال ۱۴۰۱، نیروی کار بعد از یک دوره رکود با افزایش بهره‌وری در کار مواجه شد که ۸،۴ درصد از این شاغلان نسبت به سال ۹۶ با کارکرد ۴۴ ساعت در هفته کار به چرخه تولید بازگشتند. در سال ۱۳۹۶، تعداد شاغلان ناقص، ۲ میلیون و ۴۴۸ هزار و ۱۲۰ نفر بود که تعداد آنها در سال ۱۴۰۱ به ۲ میلیون و ۲۴۲ هزار و ۴۷۵ نفر رسید. همچنین در سال ۱۴۰۱ نسبت به سال ۲۰۵،۱۳۹۶ هزار و ۶۴۵ نفر از جمع شاغلان ناقص کاسته شد.

نرخ اشتغال ناقص در سال ۱۳۹۶، ۱۰،۵ درصد بود که این نرخ در سال ۱۴۰۱ به ۹،۵ درصد رسید. یعنی یک درصد نرخ اشتغال ناقص در این بازه زمانی کاهش یافت. نرخ اشتغال ناقص در سال ۱۴۰۱ نسبت به سال ۱۴۰۰ نیز با کاهش مواجه شد، به طوری که این نرخ در سال ۱۴۰۰، ۱۰،۲ درصد بود که در سال ۱۴۰۱ با کاهش ۰،۷ درصد به نرخ ۹،۵ درصد رسید و در این سال نرخ اشتغال ناقص تک رقمی شد. نرخ اشتغال ناقص در سال‌های ۹۷ تا ۱۴۰۰ روند رو به رشد اما نوسانی مواجه بود که در سال ۱۴۰۱ به ثبات

بازار کار

تعداد شاغلان ناقص در سال ۱۴۰۱ نسبت به ۵ سال اخیر با کاهش بیش از ۸ درصدی مواجه شده و میانگین نرخ اشتغال ناقص در دو سال اول دولت سیزدهم نسبت به دو سال اول دولت دوازدهم ۰،۸ درصد کاهش نشان می‌دهد. افراد دارای اشتغال ناقص شامل شاغلانی است که به دلایل اقتصادی همچون رکود کاری، پیدا نکردن کار با ساعت کار بیش‌تر و قرار داشتن در فصل غیرکاری، کمتر از ۴۴ ساعت کار کرده‌اند و آماده انجام کار اضافی هستند. با توجه به تحولات بازار کار کشور در سال‌های اخیر، بررسی برخی شاخص‌های آن حاوی اطلاعات مهم برای کارشناسان و فعالان این عرصه می‌تواند داشته باشد. اشتغال ناقص یکی از شاخص‌های مهم بازار کار است و آمارها نشان از آن دارد که این شاخص در سال ۱۴۰۱ نسبت به سال‌های قبل از خود با کاهش مواجه شده و تعداد شاغلان آن به کمتر از ۲ میلیون و ۲۴۳ هزار نفر کاهش یافته است. به عبارتی، هر میزان بهره‌وری نیروی

دولت برای به تعادل رساندن عرضه و تقاضای نیروی کار واحدهای نیمه فعال را احیا می‌کند

واحدهای تولیدی راکد احیا می‌شوند

خبر

در شرایطی که در دهه‌های گذشته در راستای ایجاد فرصت‌های شغلی فرصت‌سوزی شده و عدم تعادل عرضه و تقاضای نیروی کار و اشتغال‌زایی را در حوزه تولید رقم زده است، اجرایی شدن هدف‌گذاری اضافه کردن تولیدهای راکد به چرخه تولید، علاوه بر کاهش زمان ایجاد فرصت‌های شغلی بویژه برای دانش‌آموختگان دانشگاهی، شکل‌دهی تعادل حضور نیروی کار در بازار کار را نوید می‌دهد. بازگشت به ظرفیت فراموش شده کارگاه‌های تعطیل و نیمه تعطیل، موضوعی است که به دلیل کارکرد چندوجهی در بخش‌های تولید، اشتغال‌زایی، بهره‌وری، رونق کسب و کار، توسعه سطح رفاه، کاهش نرخ بیکاری، گسترش چتر بیمه‌های اجتماعی و نهایتاً تغییرات مثبت در شاخص‌های عمده بازار کار، در ادوار مختلف مورد تأکید مسئولان و کارشناسان بوده است. شکل‌گیری تحولات حوزه‌های مرتبط با فضای کسب و کار به دنبال بررسی و ارائه راهکار برای بازگشت ظرفیت‌های راکد اقتصادی به چرخه تولید، تأثیرات عمده‌ای در ارتقای مؤلفه‌های

دانش‌آموختگان دانشگاهی، شکل‌دهی تعادل حضور نیروی کار در بازار کار را نوید می‌دهد. نگاهی به داده‌های آماری حوزه اشتغال و بیکاری و همچنین ضرورت ایجاد اشتغال در راستای حل چالش‌های مربوط به این بخش، تدوین سازکارهایی برای کاهش نرخ بیکاری را ضروری جلوه می‌دهد و نکته اینجا است که یکی از اساسی‌ترین ظرفیت‌های احیای کارگاه‌های تولیدی، امکان کاهش نرخ بیکاری و افزایش سطح رفاه در بین شاغلان این حوزه محسوب می‌شود.

مسأله ارتقای بهره‌وری نیروی کار و تولید همواره از انتظارات اقتصاددانان، اقشار مولد و سیاست‌گذاران دولتی بوده است و به همین واسطه تحقق بخشی از این مهم را باید در حیطه تأثیرگذاری بازگرداندن کارگاه‌های تعطیل و نیمه تعطیل به توان تولید کشور دانست. قطعاً با افزایش کمیت و کیفیت تولیدات ناشی از این اقدام و افزایش ظرفیت تولید، رشد بهره‌وری نیز به وقوع خواهد پیوست. خروج بخش‌های غیرفعال تولید از شرایط رکود و رشد گردش مالی حوزه‌های مرتبط با تولید که فوایدی نظیر تحول در فضای کسب و کار، ارتقای توان رقابتی اقشار مولد، ایجاد فضای صادراتی

اقتصادی و رفاهی خواهد داشت. دولت در رأس نهادهای تصمیم‌ساز، تولیدگران بخش‌های دولتی، خصوصی و تعاونی، صندوق‌ها و سازمان‌های بیمه‌ای بویژه سازمان تأمین اجتماعی و البته نیروی کار به عنوان شرکای اجتماعی حوزه تولید هر کدام به سهم خود، تأثیرات مثبت رشد ظرفیت تولید ناشی از بازگشت کارگاه‌ها و کارخانه‌های راکد و نیمه تعطیل به چرخه کسب و کار را جذب خواهند کرد.

از آنجا که برنامه‌ریزی و هدف‌گذاری در راستای احداث و توسعه کارگاه‌های تولیدی از ابتدا، فرایند زمان‌بر و هزینه‌بری را بر فعالان بخش‌های دولتی و خصوصی ایجاد می‌کند، کاهش هزینه‌های راه‌اندازی کارگاه و اضافه کردن آن به چرخه تولید از بازترین مزایای سیاست بازگشت کارگاه‌های راکد به توان تولید کشور است. در شرایطی که در دهه‌های گذشته در راستای ایجاد فرصت‌های شغلی فرصت‌سوزی شده و نبود تعادل عرضه و تقاضای نیروی کار و اشتغال‌زایی را در حوزه تولید رقم زده است، اجرایی شدن هدف‌گذاری اضافه کردن تولیدهای راکد به چرخه تولید، علاوه بر کاهش زمان ایجاد فرصت‌های شغلی بویژه برای